

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2TdoV/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 9513100100
Dátum vydania rozhodnutia: 15.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9513100100.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Juraja Klimenta, JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina, v trestnej veci obvineného X. F. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 15. januára 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. októbra 2013, sp. zn. PK-1T/15/2013, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2014, sp. zn. 1 To 10/2013, a proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 13. mája 2014, sp. zn. PK-1T/15/2013, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2014, sp. zn. 1 To 9/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 21 ods. 3 Tr. por. per analogiam trestná vec obvineného X. F. vedená na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 TdoV 10/2016, sa spája s trestnou vecou obvineného vedenou na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 TdoV 9/2016 na spoločné prejednanie a rozhodnutie s tým, že vec bude ďalej vedená pod sp. zn. 2 TdoV 9/2016.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „súd prvého stupňa“) zo 16. októbra 2013, sp. zn. PK-1T/15/2013, bol obvinený X. F. uznaný za vinného zo spáchania

1/ obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák.,
2/ prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák.
3/ obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa 294 ods. 1 Tr. zák., zločinu nedovoleného ozbrojovania obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., a to na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Za to bol obvinenému podľa § 144 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 8 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2

Tr. zák. a § 47 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený tiež trest prepadnutia vecí, a to revolveru značky Arminius HV 38; dlhej strelnej zbrane s označením JW-20, kal. 22 LR; krátkej strelnej zbrane s označením kal. 36 0,8 Gr. Max.; projektilu nájdeného vedľa tela v kuchyni; nábojnice zaistenej pri prehliadke iných priestorov v predajni P.; trička s krátkym rukávom modrej farby značky Otto Berg; rukavíc s nápisom Rosignol; igelitovej tašky s obsahom rôznych písomností a vecí a reklamnej tašky s nápisom Activia, ktorých vlastníkom sa stál štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. napokon súd obvinenému X. F. uložil povinnosť nahradiť poškodenej R. M. škodu vo výške 22.2324,40 €, poškodenej B. S. škodu vo výške 32.324,40 €, poškodenému R. S. vo výške 20.000 € a Mgr. U. S. škodu vo výške 20.000 € s tým, že so zvyškom uplatnených nárokov ich podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

O odvolaní obvineného X. F. proti vyššie uvedenému prvostupňovému rozsudku rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 26. februára 2014, sp. zn. 1 To 10/2013, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. c/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, v časti výroku o vine v bode 1/, vo výroku o treste a výroku o náhrade škody poškodenej R., a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v zrušenej časti vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súd prvého stupňa vrátenú vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a následne obvineného X. F. rozsudkom z 13. mája 2014, sp. zn. PK - 1 T/15/2013, uznal vinným (v skutku č. 1/) zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., a to na skutkovom základe v ňom ustálenom.

Pri viazanosti už právoplatným výrokom o vine (v skutkoch č. 2/ a 3/) rozsudku súdu prvého stupňa zo 16. októbra, sp. zn. PK-1T/15/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť v tejto časti v spojitosti s uznesením najvyššieho súdu z 26. februára 2014, sp. zn. 1 To 10/2013, súd obvinenému za to uložil podľa § 144 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 8 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 47 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák.).

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia už skôr zmieňovaných vecí, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stal štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená i povinnosť nahradiť poškodenej R. M. škodu vo výške 22.444,40 €, keď so zvyškom nároku bola poškodená odkázaná podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na občianske súdne konanie.

Proti naposledy zmienenému prvostupňovému rozsudku podal obvinený X. F. odvolanie, na podklade ktorého najvyšší súd rozsudkom z 29. októbra 2014, sp. zn. 1 To 9/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o náhrade škody a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému sám uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť poškodenej R. M. škodu vo výške 22.324,40 € s tým, že podľa § 288 ods. 2 Tr. por. menovanú so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Zo strany súdu prvého stupňa bolo najvyššiemu súdu 3. augusta 2016 predložené na rozhodnutie dovolanie obvineného X. F., podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. U. V. a smerujúce proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. októbra 2013, sp. zn. PK-1T/15/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 26. februára 2014, sp. zn. 1 To 10/2013. Konaniu o dovolaní pred najvyšším súdom bola pridelená sp. zn. 2 Tdov 9/2016.

Toho istého dňa (t. j. 3. augusta 2016) bolo najvyššiemu súdu ako súdu dovolaciemu predložené aj dovolanie obvineného X. F., podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 13. mája 2014, sp. zn. PK-1T/15/2013, v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu z 29. októbra 2014, sp. zn. 1 To 9/2014. Veci bola na najvyššom súde pridelená sp. zn. 2 TdoV 10/2016.

Podľa § 18 ods. 1 Tr. por. o všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, sa môže vykonať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote.

Vyššie citované ustanovenie zakotvuje všeobecné pravidlo pre vykonávanie spoločného konania. Vyplyva pritom z neho to, že o trestných činoch, ktoré spolu súvisia, či už subjektívne (v osobe), alebo objektívne (vo veci), prípadne nie je vylúčená ani kombinácia subjektívnej a objektívnej súvislosti, možno vykonávať spoločné konanie (fakultatívny inštitút), ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote. Primeranosť lehoty na ukončenie veci treba pritom vždy posudzovať so zreteľom na konkrétnu prejednávajúcu vec.

Podľa § 21 ods. 3 Tr. por. ak sú podmienky spoločného konania, môže súd spojiť na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby.

Najvyšší súd ako súd dovolací s poukazom na vyššie uvedené (odkazujúc v danom smere i na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2014, sp. zn. II. ÚS 177/2012) a s prihliadnutím na to, že v konaniach vedených pod sp. zn. 2 TdoV 9/2016 a 2 TdoV 10/2016, ide o dovolania toho istého obvineného, napádajúce rozhodnutia bezprostredne súvisiace a na seba nadväzujúce, dospel k takému záveru, že v predmetnom prípade sú dané podmienky na postup podľa § 21 ods. 3 Tr. por. per analogiam (hospodárnosť konania).

Z týchto dôvodov preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.